

EDINOST

Glasilno Slovenskega političnega društva za Primorje

sv obični je meš.

«EDINOST» izhaja 2 krat na teden vsako sredo in sabote o poludne. Cena za vse leto je 6 gl., za polu leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorli in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročbeniz. reklamacije in inserate prejema Opravištvo, via Terrente, «Neva liakarna».

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu «via Terrente» «Nuova Tipografia»; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznaila in poslanice) se zaračunijo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglaših z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Odgoja in naše šolstvo.

(Dalje.)

Vsak človek, naj si bode tudi najbogatejši, toži o težavah svojega stanu, skoraj nobeden ni prav zadovoljin z njim. Bogatec želi si biti kmet, met živi po bogatčevem menenju najšrečnejše, ker pozna le malo potreb za svoje telo; dijak toži na svojega profesorja, ker ga nikoli ne pušča v miru z svojim mučnim življenjem; le ni uradnik pravi, da je dandanašnji najboljši biti kapitalist, da mu ni treba toliko delati. Nasprotno meni ubožec: vedno uprežen v mučna dela in ne imajoč niti zmirom česa pod zobó, mrnra na bogatina, ki ima zmirom napolnjeno mizo z raznimi najboljšimi jedili ter pri tem še nič ne dela: duševnega dela on ne pozna. Najbolj opevan in hvaljeni stan mej vsemi je v bujnej fantaziji pesnikov kmetiski; vsaj ima kmet priliko uživati vse naravne prikazni in dobrote; vsaj je v tej obožavanej naravi ustvarjen in v njenem naročju živi: kako ne bi bil srečen?

Ali drugo je realno življenje in drugo v raznih pesnih in romanih popisano. Olikan in izučen mož nahaja v naravi kaj veliko veselje, ali to le zato, ker je od nje zmirom oddaljen ter se le redko kdaj loči od dimnega mesta. Kako naj bi pa uživalo kmetisko v vsakoršnej slabosti utrjeno srce? Kako naj bi se ono veselilo onega mirnega in sladkega življenja, katerega se nauživa pesnikovo in vsakega olikanega moža, ki ni še odmril vsemu lepemu, ko vstopi v naročje idilične narave? Mislimo, da na noben drug način, nego ako se poenači onemu, namreč, ako se olika.

Le ako se mu privošči z občne mize svetovne omike zajemati, le ako

se dobro vzgoji, postane mož, značajen in dober mož. Znano je iz zgodovine, kako otpne človek vsemu dobremu in lepemu, ako je neveden, neomikan. Ves srednji vek ni kot dolga vrsta bojev, bojevalnih iger, uporov, ker ljudstvo je tičalo v najglobokejši nevednosti, udalo se vsakemu sleparju. In kmet? Do kakega neverstva je pripeljala nevednost in do kakega divjaštva so ga privedli verski mešavci, kaže nam coba verske prekuoije in nastalih domačih vojn. Grozno so pustostili kmetje po Nemškem in učinjevali grozovitosti vsake baže le zato, ker so bili neomikani.

Očividno je torej, da kmet, neolikan, zmirom bolj peša, ter postaja barbaričen, brez človekoljubnega čuta, podoben živali! Trde so res te besede, ali resnične, ako jih le nekoliko preudarimo.

Da bi torej naše duhovstvo, naša vera bila nasprotna luči omike ter se veselila temu, kakor jo nekateri zlobno natolcujejo, to ni res; ona se temveč veseli, ako se njeni udje izolikajo, ali to se mora goditi v njenem duhu, v samo dobrem duhu, in ne v brezverskem, ker na zadnji način se ljudstvo le kazi, goji se v njem srd in nemoralna, odteguje se od človekoljubja ter nareja človeka hujšega, nego bi bil brez te olike.

Katoliška vera ni nasprotna znanostim in učenju, le da se to ne godi, kakor se dandanašnji žalibog godi, da, ko mladenič iz kake šole, če tudi z puhlo glavo pride, jame uže nasprotovati in črniti vse, kar je verskega, ko se vsak nazovi-učenjak čuti poklicanega njej zabavljati, ko vsak liberalni (ker taka so načela in to le je smoter sedanjega liberalstva) docent ali učiteljček, svojo «visoko» znanost v veri nasprotnem duhu nadopolnej

mladini vsiluje, ko zadnja zaničuje vsakega duhovna ali duhovnega kandidata, misleč, da smo z vero uže tako na slabem, da bo treba k malu vse cerkve podreti! Takim nevero trosečim učenjakom (?) poklicana je, to se ve, katoliška vera se ustavljati in protestovati, ako se celo mej kmetisko najpobožnejše ljudstvo troši tak duh. I nestopivši od naše vere načel lahko se v znanostih napreduje, nikakor pa ne v brezverstvu.

Da zatremo toraj hudobijo in nemoralnost mej kmeti, treba je olike in to dobre in zdrave olike! Blažiti kmetu srce z dobrotečno dušno hrano; šolaj naj bi se kmet vedno, vse svoje življenje in to: v mladih letih v dobro urejenj in omiknosnej šoli, v starejših letih pa na domu zajemal uka iz podučnih v njegovem jeziku pisanih knjig ali pa v občnem bralnem društvu, katera naj bi se, kder jih še ni, ustanovljala; le tako bi prišli do prave narodne inteligence, do prave zavednosti ter ne bili več — podlaga tujčevej peti.

In kake so dandanašnje ljudske šole na kmetih? Da resnico povemo, niso nam prav znane razmere ljudskih učilnic Primorja, zato naj tudi blagi čitatelj, ki nas je do sem spremljal, ne pričakuje od nas sodbe, kako bi se mogle preustrojiti. Znamo le, da kolikor bolj se kaka reč pili in išče zboljšati, bolj se habi in vedno manj je vredna. Nismo prijatelji vednemu prenarejanju in preustrojevanju in svetovati tudi nečemo prvi druge metode v poučevanju. Tudi sumničiti in črniti, še manj slabo delati nečemo nobenemu. Le povedati naj nam bode dovoljeno javno in nepristransko svoje menenje.

Morda se nam bode očitalo, da prepesimistično gledamo le črno stran

vsake stvari v tem, ko zanemarjamo svitlo stran; ali to ni nič čudnega. Lepo in dobro se samo hvali — kakor veli ljudski pregovor, slabo se pa le premnogokrat skriva, ali se nam kaže v omamljivej blestečej lepoti, tako, da nas premoti, da imamo to za lepo in dobro, kar je samo ob sebi gnjilo in slabo.

Nekdaj — da začnemo, kakor začne, kdor nam hoče kako resnično pravljico povedati — bile so šole za učitelje vse drugače urejene mimo danes. Tirjali so je tedaj, ako me pamet ne moti, od vsakega, ki je hotel učitelj postati, štiri spodnji razredi ene ali druge srednje šole in potem še dva kurza pedagogije. Danes ne tirja se več gimnazijalka ali realka, ampak učitelj postane lahko tudi oni, ki ni nobene teh šol znotraj videl: zadostno je, da dovrši tri ali štiri ljudske razrede, potem ide v eno ali drugo pripravnico (v tržaški okolici imamo enako na Proseku), da se za največjo silo nekaj blažene nemščine, neizogibno potrebnega ter v prevelikej časti držanega jezika, navadi, tako postane vsakdo (če le ima voljo do tega) kandidat na učiteljsku.

Kakor smo uže rekli, niso nam razmere prav znane, zatoraj nečemo s tem nobenemu nevednosti spodtikati. povemo pa svoje menenje, s čemer, tako upamo, ne nakopljemo si nobenega sovraštva. (Dalje prih.)

Munsko životno prašanje.

Ker vlada namerjava odvzeti Muncem i Žejancem še oni zaslužek, kateri imajo s prodajanjem kisa, bila sta v ponedeljek dne 22. t. m. poslanca Volosko-Podgrad-

*) Glej v „Edinosti“ št. 84 od leta 1883. obširno razpravo o t-j zadevi.

PODLISTEK.

Iz ust naroda.

V trž. okolici slišal in zapisal Levin.

(Dalje.)

Ko dospè h kovaču, praša ga ta, koliko bo hotel imeti na dan za svoj trud? In močni Jakob mu odgovori: Za svoj trud ne tirjam nič drugega, nego vsakdanji živč. — Vesel, ker je našel takega dninarja, koji ne tirja nobenega plačila razven živč, pošlje ga kovač na delo. Jakob je dobro delal; z eno roko je visoko vzdigoval veliko kladivo, s katerim so navadno dve osebi in še z groznim trudom po železu bili, in udrihal s tako silo po nakovalu, da je to kar v stran odletovalo, njegov pajdaš pa od strahu ubežal. Njegov gospodar ga je začuden in zadovoljno opizoval ter opoludne k svojej mizi na kosilo povabil. Napravil mu je kakor sebi skledico juhe z mesom in prikuho; komaj je Jakob sedel, uže ni bilo nič več na mizi. niti na njegovem niti na krožniku, ki je sredi mize stal, ker vse je v trenutku snedel. Čakal je nekaj časa in pogledoval svojega gospodarja, ki je vanj boječe zijal; ko pa le ni hotel nobeden nič več prinešati na mizo, pritoži se svajemu gospodarju tako-le: «D-lal sem kikor ste videli od ranega jutra in za kosilo ste mi napravili ta ustnik jedade! Meni se hoče vsak dan jeden vol in delat bodem

tako, da vam ne boje treba nobenega drugega delavca. Gospodar se začetkoma ustraši, ali ko preišli nekoliko sam pri sebi, zagotovi Jakobu, da njega obdrži in drugim da slovo. O! tedaj je res naš junak v kovačnici sopihal in udrihal z ogrovnimi bati po nakovalu. Gospodar je bil sicer z njim zelo zadovoljin, ali niti on ga ni mogel z jedjo preskrbovati in zato mu neki dan naznani svoj ukrep, da ga pošlje iz službe.

Zahvaljujem se vam iz srca, ker ste me dve leti v službi imeli — govoril je slovo jemaj — in gotov sem, da mi ene majhne prošnje ne prestišite, preino od vas oddidem. Za plačilo mi dopustite, da si palico iz železa naredim. — Ko dobi dovoljenje od kovača, gre v kovačijo in naredi ogromno palico, koja je tehtala sto centov; porabil je v to vse železo, ki ga je našel in opiraje se na njo, odšel križem sveta. Po nek-m smrekovim gozdu potujoč zapazi na visokej smreki prav na vršičku človeka, kateri se je cinal (zibal se) tja in sem. — Kaj delaš, človeče, na tistem drevesu? — ogovori ga. — Pojdi gor in delaj tudi ti tako, če si kopac — odgovori mu človek n. smreki — Ej, kaj bi se postavljal, smrkovec, to ti je prava reč! Saj samo to le palico na tvoje drevo na slonim in zdrkneš ti in drevo po tleh. Rekiš je naslonil svojo stocantno palco na vznožje drevesovo in — tresk! drevo in junak padeta na tla. — Z taj me bo teš pa spremljal — pravi Jakob — in narediva marsikako gorko.

Šta sta vkupè dalje; da si vtičaš svoj požrešni ž-lodec, lovil je Jakob di-

vjačino, koje je v tistem gozdu kar vse mrzolelo. Mej potjo srečata drugega junaka, ki je, da svojo moč poskusi, mlinski kamen proti nebu metal. — Kaj se pa ti tamo igraš s tistim kamenčkom? ogovori ga Jakob. — Poskusi ti, če imaš toliko moči, da ga le zganeš, — odgovori mu oni. — I, to je prava reč — in vzrl je z jedno roko mlinski kamen ter ga pognal s tako silo kvišku, da se je poleg dober klafter v zemljo zaril. — Udam se premaganega, takega junaka, mislil sem, kakor jaz, ne nosi svet: z taj sem pa preprečim, da si ti mnogo močnejši od mene. — No Jakobovo vabilo je šel tudi on z njim.

Potovali so vsi trije dalje, dokler niso prišli v neko vas, kder so prosili za prenočišče. Ali nobeden jih ni hotel, ali jih ni mogel pod streho vzeti. Slednjič srečajo staro ženico, ki je svojo mršavo čavo s paše gnala. — Kdo stanuje v onem le gradu, prašajo jo, kazoč na stari grad nad vasjo. — Za božjo voljo, ne hodite blizu, ker tam notri straži — ogovori jim — vsakteri, ki se je drznol v njem prenočiti, utekel je okolo polnoči proti vasi, ali ga je zemlelo.

No, pa stanuje kdo v njem? — Ne, nobeden ne prebiva tam ali, za božjo voljo, ne hodite tja gor! — Umirite se in ne bojte se za nas, dobra žena, in povejte nam, kto hrani ključé tega gradu. — Ko jim pove, da jih ima vaški župan, gre eden treh junakov ponje in k malu potem so bili res na grajskem dvoru.

Opomniti nam je, da je bilo na onem gradu obilo strahov, rali česa ni bilo po graščakovej sm-ti nijednega, ki bi se upal

vsaj jedno noč v njem prebiti. Naši junaki se sprave vsi k malu v postelj in, ker ni bilo prvo noč nobenega strahu blizu, odloče v njem ostati. Drugi dan vzame Jakob tovariša, kateri je prvi za njim šel, z seho v gozd na lov; v znamenje pa, kadaj bode kosilo, ukaže drugemu pajlašu, naj izobesi grajsko zastavo. Rečeno storjeno. Jakob in eden junakov gresta nad lov, tretji pa ostane doma, da kosilo napravi. Ali zaman sta se ozirala Jakob in tovariš proti gradu; pozno je uže bilo in zato kreneta proti novemu domu s polno bisago nalovljene divjačine.

Ko dospeta, poprašata tovariša, kaj se mu je zgodilo, ker ni kosila napravil, in ta jima odgovori: — Bilo je uže vse skuhano, kar pride lepo oblečen gospod in meni nič tebi nič jame prekucevati lonce po ognjišču. Tako ubožec, bil bi se mu ustavljal, ali tako ostro me je z svojimi ognjenimi očmi meril, da sem se od strahu potuknol pod ognjišče. — Ti si pravi strahopetec — pravi Jakob — jutri pa tvoji tovariš ostane na domu, mi dva pa pojdeva v gozd na divjačino.

Kakor prejšni, tako se je godilo drugi dan drugemu izmej naše trojice. Ko so bili uže vsi piskri od ognja odtegneni in se na strani hladili, stopi v kuhinjo lep gospod, približa se ognjišču in prevrne pskre ter otide. — Jezen na svojo tovariša, sklene Jakob tretji dan sam ostati doma: ko je bilo poludne, videla sta junaka iz gozda plapolati grajsko zastavo in ubrala sta proti gradu. Tu ju je čakal Jakob na vratih in ju spremlil v obednico in opravišči Jakoba, je-lt se tu li njemu prikazal

skega okraja gg. Jenko i Laginja pri c. k. namestniku g. baronu Pretisu in izročila sta mu v tej zadevi spomenico na trgovinskega ministra, iz katere to le posnemljemo:

Munci i Žejanci imajo, edini v Avstriji, uže od pamtveka pravico, prodajati kupo hišah. Prejšnjih let jih ni hodilo toliko po sveti. A ko se je počel gozdni zakon strogo izvrševati, ko se jim je prepovedalo rediti koze, ki so jim dajale velik dobiček, ko se jim je tudi zabranilo paliti oglje, bili so priseljeni, posluževati se v večji meri svoje starodavne pravice, prodajati kis po hišah. Kajti oni so v tako slabih razmerah, da nikakor izhajati ne morejo bez postranskega zaslužka. Kmetije dajo jim živeža k večjemu za 3 ali 4 mesece. A s čim naj sebe i svoje pošteno hranijo še ostalih 9 mesecev?

Poskusili so še drugače. Hodili so v šume na Hrvatsko i Rumunsko doge tesati, a tega dela je vsak dan manje. In tudi trgovci večkrat niso ravnali pošteno s njimi. Šli so z vozmi v Hrcgovino, ali znani Abendroth jim je odvzel krvavo zasluženo plačilo. Poskusili so še leta 1883 tam svojo srečo, a vrnoli so se zadovoljeni. Tudi lani jih je šlo mnogo v Srbijo delat železnice, došli so v nezdrave krajeve in vrnoli se vsi smrtno bolni in brez denarja. Več njih je umrlo, drugi so zdaj na smrtni postelji, a njih družine stradajo.

Vrhu vse te nesreče hoče jim vlada odvzeti še zaslužek, ki ga imajo s prodajo kisa. Kako naj se tedaj pošteno preživljajo? To se ve, da vlada trdi, da bi se njihovo žalostno stanje tudi na drug način zboljšalo. A zato treba denarja, mnogo denarja, in tudi časa. Kajti mine tudi 20 let prej, nego bi taka pomoč koristila. In kdo naj bi začel? Kdo drug, nego vlada sama, ki do zdaj še ni nič storila. Pač pa jim je zabranila glavne prihodke: koze in oglje.

Vlada se naslanja največ na to, da se prodaja tudi zdravju škodljivi kis. Poslanecem je to popolnem neverjetno, ker Munci i Žejanci prodajajo vsaj tako dober kis, kakor drugi trgovci. In ako se uže dogodi, da ima kdo zdravju škodljiv kis, naj se kaznuje baš on, ki je kriv, a ne zaradi enega vsi. Vendar ne gre, da bi morale zaradi enega krivca trpeti 3 vasi, ki bi izgubile svoj navadni zaslužek. Vsaj se ti ljudje niso nikdar protivili spolnjevat vsega tega, kar se od njih terja.

Tudi je škoda, ki jo prouzročujejo stalno nameščenim trgovcem povse neznanatna, ker je cena kisu jako nizka in poraba ne baš velikanska, a se vrhu tega Munci razkrope na vse vetre po tej državnej polovici.

Na temelju teh razmer priporočata poslanca g. trgovinskemu ministru, naj se letos in za naprej izda, ako ne več, vsaj toliko dovoljenj, kakor lani in naj se ta zadeva kolikor mogoče hitro reši, ker v tem mesecu se pričinja uže trgovina s kisom.

oni gospod, jame jima on pripovedovati. — Proti ednajstj uri je stopil v vežo nek mož bolj kozli nego človeku podoben, ter se bližal ognjišču. Na glavi je imel dva rožička, od zadaj mu je visel kosmat rep, na nogah in rokah j imel velikanske parklje. Stegnol je uže jedno svojih »cate« na ognjišče; jaz sem ga do tedaj mirno opazoval, ali zdaj zgrabim svojo železno palico in mahnem močno po njem, da se je na tla zavalil ter kričal pod težo palice.

Povej, kdo si, in vzamem palico raz tebe — tako mu pravim. In on: Dobro me poglej in pazi, da te ne bodem enkrat jaz stekrat več mučil nego ti mene: jaz sem hudič, spusti me, kajti ako ne, pa pokličem k sebi celo tropo svojih tovarišev in gorje tebi! — Tedaj vzdignem težko svojo palico in ogrnem ga z njo še jednokrat po hrbtu, da se je kar zviljal in spustim ga, ko mi je dal besedo, da me nikoli več ne pride motiti na ta grad.

Od tega časa v resnici ni bilo nobenega hudiča več na grad in naši junaki so živeli zadovoljno in mirno, živeli ob nalovljenej divjačini. Slednjič zapustje grad ter krenejo dalje.

Po gošči potujoč so prišli do izhoda nekega velikanskega žrela, pred katerim je sedela neka oseba. Ko ta zagleda naše junake, teče jim naproti in se jim ponuja, da jih prenese v jamo in nazaj. Vsi so bili zadovoljni in Jakob pošlje najprvega onega svojih tovarišev, katerega je našel cincajočega na smreki. (Dolje).

G. namestnik jima je odgovoril, da so mu razmere znane in da bo to zadevo po mogočnosti priporočal ministerstvu in tedaj smemo upati, da se Muncem ta pravica ne odvzeme, niti ne omeji, ker je tudi leta 1877 sedanji trg. minister, ki je bil takrat namestnik v Trstu, tedanjemu ministerstvu jate wujne Muncce priporočal v prav tej zadevi.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesarjeviča Rudolfa popotovanje. V deputaciji, ki se je v Gruziju poklonila cesarjeviču Rudolfu in prevzišje njegovej so-progi, bili so zastopani poslanci vseh verzakonov, mej temi tudi katoliški, pravoslavni, turški duhovniki in dostojanstveniki, kakor tudi vplivni možje hrcgovinskega prebivalstva, mej družimi slavni pop Simunič, brata Mijot in Pero Radović. Zadržni je bil velepliven vodja v zadnji vstaji in še le nedavno od cesarja pomiloščen, ko je slovesno besedo dal, da se podvrži. Mostarski župan je izrekel udanost vse Hrcgovine ter željo, da bi cesarjevič s cesaričino k malu obiskal Hrcgovino. Cesarjevič se je zahvalil za pozdrav in izjavil, da o tem poroči cesarju. On je z vsakim posebe govoril v deželnem jeziku. Deputacija se je poslovila z gromovitim žvioklicem cesarju in cesarskej hiši. — 23. t. m. popoldne sta prišla visoka popotnika v Lezino, 24. zjutraj pa v Split, v obeh krajih sta obiskala cerkve in bila navdušeno sprejeta.

V Šibenik sta se pripeljala zvišena popotnika 25. t. m. ob polu devetih zjutraj; tu sta bila pri maši in sta potem ogledala mesto, od tod pa obiskala Skradin in slape, katere blizu tam dela Krka. Ob dveh popoldne sta se odpeljala proti Zadru, kamor sta dospela ob šestih zvečer.

Tudi v Zadru sta visoka popotnika ogledala mesto in obiskala cerkve in bila povsod navdušeno pozdravljena. Ob enajstih pa sta odpotovala in prenočila na ladiji pred Krkom; včeraj zjutraj ob devetih pa sta dospela na Reko in danes ob desetih zvečer bosta uže na Dunaji.

Gosposka zbornica državnega zbora je imela 24. t. m. sejo. Načelnik je naznanil avstrijskih škofov izjavo, s katero varujejo vlastninsko pravico verskega zaloge ter izrekajo, da se udeležje razprave o kongru pod tem pogojem, da se vlada poprej dogovori z njimi glede stalne urebe plačil. V splošnej razpravi je zanikal Hasner, da je potrebno dovoljenje škofov za pravno podlogo zakona o plačaj duhovnih pastirjev. Briksenski pokneženi vladika je izjavil, da se kongru naslanja na državni temeljni zakon, ki pravi, da ima vsaka verska družba pravico, sama svoje cerkveno premoženje oskrbovati. Grof Belcredi je predlagal, naj prašanje o kongru reši država po dogovoru s cerkvijo. Govornik priporoča podane resolucije. — Grof Leon Thun se poteza za ugovore škofov in priporoča resolucije in načrtani zakon. Minister Conrad zavrača trditev, da država neče pripoznati cerkvenih pravic. Vlada se je temu nasproti vedno prizadevala iz rabe zakona izvirajoče ostrine gladiti. Nato se je končala splošna razprava, in sprejele so se resolucije, ki vladu nalagajo, naj za stalno uredbo kongru kakor hitro mogoče poda predloge, naj potrebne pogoje dogovori z vlado, potem po potrjenju začasnega zakona o kongru poda enako predlogo za pravoslavne dušne pastirje v Dalmaciji. V večernej seji se je pričela podrobna razprava in sprejela predloga o kongru z neobistvenimi dodatki.

Gosposka zbornica je 26. t. m. sprejela v drugem in tretjem čitanju proračun in finančni zakon za leto 1885.

Poslanska zbornica je v seji 24. t. m. izvršila splošno razpravo o predlogi severne železnice in bil je potem pri imenskem glasovanju Herbstov predlog, naj se prestopi na dnevni red, odbit z 165 glasovi proti 136; zavržen je bil tudi Zallingerjev predlog, naj se predloga odloži in poda prihodnjemu državnemu zboru, z 164 glasovi proti 144 ter sklenol se je prestop v podrobno razpravo z 166 glasovi proti 141. Galerija je začela sikati. Poslanec Schönerer je vprašal, zakaj se o njegovem predlogu za vzdrževanje severne železnice ni glasovalo. Zdaj je nastal nemir, galerija je začela z nogami v tla biti in Schönerju »hoch« kričati. Načelnik je ukazal, da se galerija sprazne. Po kratkem prestranku je izjavil načelnik, da je pred glasovanjem prašal, če hoče kdo kak predlog staviti, Schönerer se ni oglasil. Pri vsem tem je načelnik dal na glasovanje Schönererjev predlog, a zbornica je sklenola z 235 glasovi proti 6 prestop na dnevni red.

V seji 26. t. m. se je izročil zakon o kongru, kakor ga je sklenola gosposka zbornica dotičnemu odseku. Poslanec Doblhammer je Interpeliral naučnega ministra, ali hoče storiti, kar je treba, da se ustavi pomnoževanje šolskih razredov, zidanj in prizidavanj šolskih poslopj na kmetih do časa, ko bo kmetom mogoče zopet večja bremena nositi. Potem se je nadaljevala podrobna razprava o severnej železnici. Poslanec Schwegel je utemeljeval nekatere promembe, ki so pa pri glasovanju povzročile veliko zmešnjavo in je propala levica s hrupom zapustila zbornico.

Kardinala Schwarzenberga bolezen se je zelo pohujšala, njegove moči naglo pešajo, ker je želodec nehaj prebavljati. Blifa se zadnja ura.

Vnanje dežele.

V angleškej spodnjaj zbornici se je 26. t. m. zvečer preditalo kraljičino poročilo, da se ima v orožje poklicati vsa rezerva, da se varujejo državni interesi. Na borski velik strah.

Afgansko prašanje nikakor ni še rešeno in utegne se plesti do časa, da Rusija in Angleška skupaj treščite. Rusija pošilja novo vojsko na afgansko mejo in Angleška se na vso moč oboručuje; Indijski namestni kralj pa je odpotoval v Ravalpinde, kder se sestane z afganskim emirjem.

V Sudanu imajo Angleži vedno hujše boje. Uporniki jih povsod napadajo.

V Pekingu, kakor se poroča kitajskemu poslancu v Berlin, prizadevajo se skrbno zato, da se mej Kitajci in Francozi mir sklene. To bi gotovo koristilo obema državam.

S francosko-kitajskega bojstva se poroča 26. t. m. uradno, da so se Francozi po trdovratnem boji morali v Dongdang umakniti pred Kitajci, ker jim je zmanj kalo streliva in so bili Kitajci premočni. To poročilo je Francoze zelo vznemirilo; na borski vlada velik strah.

DOPISI.

Pri sv. Ivanu 23. marca. V zadnjih letih nam je slavni magistrat vsako leto meseca marca prilepil po mestnih voglih nekoliko oglasov, to se ve da v italijanskem jeziku, v katerih je kmete opomnil, naj bi gosenci mehove po sadnem drevju pokončevali, ali letos se slavni naš magistrat in kmetijsko društvo malo briga za podučevanje kmeta v okolici, ker do te doba nismo še čitali ni po voglih ni v časnikih takega opomina, in gosence se vender po drevju zamkarnih kmetov uže razlezujejo. Marljivjši kmet pa ne bo čakal magistratovih opominjevanj, on svoje sadnosno drevje uže v z nekem času mrčesa iztrebi, pa vsaj takih opominjevalnih oglasov še nikoli nismo čitali v okolici v slovenskem jeziku, le po mestnih voglih kder ni sadnega drevja in ne sadjarjev, nabijali so se taki opomini v laščini. Nu, mrčesa ima Trst dosti, a ta se ne nahaja na drevju, ker drevja v Trstu ni dosti, ampak v človeškej družbi, mogoče tedaj, da so bili italijanski opomini namenjeni temu mrčesu, ki je neki še škodljivši od onega na drevju.

Predragi okoličani, ne bodite hudi, ako vas letos naš mestni župan, njegovi sluga, kmetijsko društvo in šor Poldo od ene strani zenemarjajo, kajti oni imajo preveč posla s Cikorjo in se skladanjem volilnega imenika, in če vam letos gosence tudi vse radje uničijo, pa vas ti gospodje s Cikorjo osrečijo.

All dobro vedite: prav tako, kakor vam gosence radje uničujejo, ako jih za časa ne iztrebite, prav tako vam skuša ta cikorjaški mrčes vašo narodnost, vaše pravice in celo vašo vero zatreti in uničiti vas popolnoma. Zato, dragi rojaki, kakor marljiv poljedelec, tako krepko se v bran postavite temu mrčesu in iztrebite to cikorjaško golazen, da vam ostanejo vaše pravice neomadeževane.

Ljubi okoličani, preditajte pazljivo govor našega mestnega in državnega poslanca g. Nahergoja, ki je tudi predsednik pol. društva Edinosti, v listu »Edinost

21. t. m. in sprevidite, kdo so vaši branitelji: v društvu Edinost, ali v Cikorji. Ko je pred nekoliko dnevi neka perica iz sv. Ivana nesla perilo k nekej zelo bogatej mestnej gospodi, ki uže nad 20 let za njo pere, začeli so jo izpraševati, pri kakšnem društvu je nje mož vpisan, in ko previdna žena odgovori, da nikder razen pri veteranih, odgovori jej bogati gospod: Uže veliko let vi nas pošteno služite, ali ko bi jaz zvedel, da je vaš mož pri Concordiji vpisan, gotovo bi se vi ne smeli več prikazati v mojo hišo. Taci in enaci prigovorkov se mnogo čuje iz sv. Ivana in drugih krajev okolice. To naj vam boče v dokaz, koliko je ta cikorjaška golazen pri visokej gospodi čislana.

Predragi okoličani, do prihodnjega svidenja v zboru društva Edinosti pozdravlja vas J. . . . .

Iz tržaške okolice, dne 24. marca 1885. — *Cikorjasi v Sv. Križi in njih vedenje*. — Da ustrežem »Poslanecem« v zadnji št. Edinosti, ne smem zamuditi, da poročim svetu, kakšno nemoralnost in pohujšanje seje društvo »Cikorija«.

Križ je bil tudi tako nesrečen, da ga je obiskala cikorjaška garda s prisvojenim predsednikom Mauronerjem. Mej tem ko je lovil Poldo mušica po vasi, sedela je trojica šnopsarjev, to je pristahev Cikorije, v gostilni; tu po navadi žrla, napajala se z denarjem, ki ga jim preskrbuje farizej Poldek. No, naj bo! Tako vlevajo njih »kaštatic«. V gostilno se morajo vabiti norci, ki hočejo pobratiti se s Farizejem. Ali to ni dovolj!

Dovoljujem si danes poročati, kaj govore ti izmečki človeštva pri litru, kako Boga proklinjajo in skrunijo obredi naše sv. vere. To mora biti svet, in ljudstvo naj samo sodi, kakšni hinavci nas hočejo zapeljati na slabo pot.

»Pridi Gorenc z mrzle planine. . . to pesen pojejo Vrzota in tutti quanti tako le: Pridi, pridj Gorenc ki bočeš crkniti, z mrzle planine sem k nam žret in pit. . . Tako smešijo ti mrčesi naše narodne pesni.

Vsako društvo ima namen skrbeti za dobro in koristno, ne za prepire mej ljudstvom, ne za takšne shode, kder se proklinja Boga. Križani so dobri kristjani in gojusi se jim vsak, ki jim proklinja to, kar jim je presveto. A ti Cikorjasi se vender zarzevajo v pričlo mirnih Križanov proklinjati Vsemogočnega Zemlja v čeri se pod takšnim človekom! Dajte pravi eden trojice: »Kedar grem jaz v cerkev in slišim pevati litanije, ne rečem: Sveta Marija za nas Boga prosi, ampak: Civetta*) Marija, porta ne na Proseke. Tako se smešjo tu priklateži z Materjo Odršenika! Kam smo prišli! So li to ljudje, ali zverine? Jaz mislim, hujše od zverine, kajti one se vender boje bliska, trepečejo pred gromom.

Sedaj pa nekaj groznega. Vsak kristijan vé, kaj se godi pri darovanju kruha in vina. Ta cikorjaška sodra posnema mašnika na smešen način in pravi: Liter je kelh in vino v litru prava Kri Kristusova. Vidite, pošteni Križani, kakšne postopaje ste imeli v svojej vasi! Oni vam proklinjajo Boga, zaničujejo in skrunijo vašo vero in ne morejo trpeti glasu milega Vajnega jezika slovenskega, katerega je Vas Vaša dobra mati učila. Morate imeti li večjega sovražnika, nego so vam Cikorjasi? Ne! Vaš prvi sovražnik vam bo želel slabo le en čas, potem se skesa. Boga in vaše vere ne bo pa nikoli proklinjal.

Pri Križanih niso šor Poldo in tutti quanti nič opravili. Tisti pa, ki se bratijo z vrzoti, »kapuzi« in drugimi, ti so v Križi ničla, ali bolje rečeno, takšni ljudje, ki ne morejo ne koristiti, ne škoditi. Bog jim odpust, saj ne vedo, kaj delajo.

Pravijo, da se brati tudi tamošnji »capovilla« s tistimi potepuhi. To je skoraj neverjetno, ker mož je poštenjak. Če je pa res, da se je tudi on zmotil, bilo bi mi zelo žal, da je zgubil pamet in se prodal za par: »Bon ž rno šor capovilla«. Upam pa, da ostane še zmeraj stari Jože.

Križani so pokazali uže pri prvi in zadnji skušnjava Cikorjasev moštvo in ni se bati, da poganja v Križi Cikorija ostudne korenike nemoralnosti. Posebna sovražnika Cikoriji pa sta se pokazala tamošnji g. učitelj in Kristijan Košuta. Bog ju obrani!

Cikorjasi so zagotovili zopet obiskati Križ na veliko soboto. Jaz mislim, da bi bilo dobro spraviti te ljudi kakor se vé in zna iz vasi, da vsaj nedolžnih otrok ne pohujšajo. Križani! borite se srčno proti zatujevalcem vaše vere, proti sovražnikom naroda. Ne zab te besedi vaše matere, ki se glase: »Vse za vero, cesarja in domovino milos.

Slednjič čestitam Križuom, da so se tako pošteno vedli ter kličemo: Bog vas obrani, narodnjaki!

Iz Lonjera 25. marca. Tudi pri nas nekdo seje Cikorijo ter hoče s tem nemir delati mej poštenimi domačini. Temu bi mi svetovali, naj svoj jezik za zobni drži in naj nikar preveč ne govori o poštenosti tistih gospodov, ki so pri Cikoriji. Osobito nam Lonjercem in Katinar-

*) »Civetta« pravijo nepoštenej, pohujšanaj ženaki.

cem ni treba praviti, kedo in kaj je šior Poldo, mi ga menda bolje poznamo, nego on sam sebe. Živino, živino naj krmi šior Poldo, da mu ne boje po cestah padala od glada.

Kaj misli ta ud društva Cikorije, da smo mi toliko slepi, da ne vidimo, kako društvo je to. Naše poštene ljudi bi mi od sebe podili, ter jim ne bi se tisti grizljaj kruha, ki ga imajo in naj bi se oklenoli onih brezvernežev, ki zaničujejo Boga, proklinjajo sveto vero in gnjusijo naš jezik! Tega nikdar ne vemo, kedo imajo ti gospodje pamet, da so tako kratkovidni. Ne, ne ujamate nas v zanjko, kakor vi mislite, ampak vi se osramotite in osmešite pred vsem svetom radi vaše budalosti. Z denarjem nas več ne upokupite, ker vas dobro poznamo, kedo ste. Agitatorja Cikorje pa svetujemo, naj ne trobi tacih bedarij in naj stopa rajši za svojim spoštovanim bratom, ki se vedno krepko bori in potem za naše svete pravice. Ako to ne pomore, hočemo vas pred vsem svetom razglasiti kakor odpadnika našega naroda. Za danes bašta!

Iz Padrič v tržaški okolici 21. marcija. Cikorja in napredok. Kar izhaja list «Edinost» je iz naše vasice ta dopis prvi, kojega vam danes pošiljam. Človeku, kojemu kolikšaj srce za narod blje, stoji se, ako čita, kako se združuje neka farizejska Cikorja nas Slovence okoličane namitli z lažnjivimi binavskimi besedami. Ako pa obrneš list na drugo stran, skoraj bi zavriskal od veselja, ker vidiš, kako se naše ljudstvo zmira bolj zaveda in napreduje. Tukaj se ustanovlja pevski zbor, tam spet bralno pevsko društvo itd.

Kdor pa bolj premišluje, sprevidi da je nam Slovence, vzlasti okoličanom, sam Bog poslal ono židovsko cikorjo, da naše ljudstvo nekoliko obudi, in k delu opominja, ker dokler nisi čital o figovej cikorji, nisi tudi čital o tolikih pevskih zborih v okolici. Prav ta farizejska Cikorja je naše okoličane tako razburila, da se zdaj zmira bolj zaveda in narodni čuti bode, in to najbolj s krepkimi pevskimi zbori. Tako je prav, le naprej, kar smo začeli, tega se tudi krepko držimo. Cikorja naj seje mej ljudstvo nereda in denarja, mi pa budimo ljudstvo s petjem in omiko.

Tudi mene je šnopsarska cikorja ganola, da sem prijel za per, ker tudi pri nas v bližnj Gropadi, in v Bazovici je začela neka deputacija Cikorjašev roge kazati, ali revščem to je izpodletelo, mesto Cikorje imamo zdaj močan pevski zbor, v kojem so pevci iz Padrič, Gropade, in dela se tudi za pristop bližnjih Bazovčanov.

Zatorej Bazovčani prizdružite se temu zboru, da bode stal naš zbor res kakor «skala» sredi valov, proti našim nasprotnikom, koji vse žile napenja, da bi nas pod svoje peruti spravil.

Tečaj na delo, združimo se! In bodimo zložni, ker le s združenimi močmi povzdignemo krepke glave domovini v slavo. Ker sem pa uže poprej omenil o neke deputacije cikorji v našej župniji, dovolje mi, naj vam še nekoliko razpisanim stvar, koji se še vedno na tuhem pod Poldotove peruti skriva.

V bližnj Gropadi so neki skrivni Cikorjaši in prav tako tudi v bližnj Bazovici. Eden onih se je zato cikorji prodal, ker mu je šior Poldo zagotovil neko delo, drug pa zato, ker so mu dali besedo, da dobi neko službo. Torej tadva sta prav tako storila, kakor oni denarja lakomni snubač, ki je šel na bližnji Kras snubit, češ, da tam dobi dobro doto, pa je z nvesto dobil po buči, hrbitu in rebrih.

Prav takovih cikorjadosti po dokončanju volitvah v cikorjaši, ki se zdaj Farizejem na obete prodajate.

Pred nekoliko dnevi je pogorelo v Gropadi nekoliko poslopja necemu onih, koje sumlno, da so v Cikorji. Vaščani pa se zdaj mej seboj šalijo, da bo to morali kavo brez cikorje piti, ker je fabrika pogorela.

Konečno zakličem iz dna srca novemu pevskemu zboru: Rači! cveti in obilega sadu obrodi v korist in razvitak milega nam slovenskega naroda; Cikorji pa: Perreat!

Iz Ricmanj v 26. dan marcija 1885. leta. — Vaš zadnji dopisnik je uže nekoliko opisal znamenst svetega Jožefa, ki je pri nas vsako leto jako krasna, ali letošnja je prekosila vse prejšnje. Zjutraj pri prvi maji nam je pridlogal č. gosp. Anton Kun tako lepo in tako ganljivo, da je bilo vse ljudstvo prešineno teh zlatih besedi in malo jih je bilo, ki bi jim bile ostale oči suhe. Po cerkvi čul si glasno intenje. Tako izpodbudljive so bile besede našega č. g. kaplana.

Ob desetletji nam je pa zopet čest. gospod. Ljudevit Vodopivec ljudstvo navduševal k stanovitnosti sv. vere. Da je bilo na ta slavni dan vse odločeno v redu, da so imeli na sejniščih vsi tako določene kraje, da ni bilo nikakega prepira mej strankami, to je bila pa zasluha naših novoizvoljenih občinskih načelnikov. Ni še tega minolo 14 dni, uže so pokazali, da jim je na maro bogost in čast naše vasi.

Napravili so več ljudi, ki bodo našo vas v praznikih in neletjih razsvetljevale. Dolgo časa smo pričakovali, kedo boje župan, tri pota so imeli mej seboj volitev, še le v tretje nam so pokazali novega župana in ves odbor. Pri zadnji volitvi je bil navzcč g. nadžupan E. Lampe iz Doline, da je stvar na pravo pot napeljal. Do va, drage možaki, ki ste izvoljeni v vodje naše vasi, obračamo se pa vsi zaupno. da bodete vsikdar delali le na korist in dobro našej vasi; da bodete vselej po pravici razsojevali, da bode vaša razsodba vedno pravična.

Zadetekom ste se pokazali unete, ostanite tudi naprej taki, in gotovo vsem ostanete v blagem spominu. Hvaležni vam bodemo iz vsega srca mi in naši potomci. Pristaviti moram pa še častno delovanje nastega občega spoštovanega g. Antuna Kuna, ki je nagovarjal vaščane, da se je za našo cerkev napravila krasna bandera, ki stane nad 200 for. Naša cerkev je olepšana, da malo katera tako, in sedaj imamo še to. Naš dušni pastir je pa s tem pokazal, da trdna volja in ljubežu do napredka vse prednora. Zatorej mu tu izrekmo javno srčno zahvalo. J...B....

Pri Sv. Mar. Magd. spodnjem, 26. marcija. — Čitali smo uže večkrat v Edinosti o cikorjaših tu in tam po okolici, mislili smo vendar, da pod župnijo Kutinarske ne bo nobenega cikorjaša, vendar se je oglasil nek cikorjaš z imenom Andreja Cunja. On si je s tem ohladiti hotel svoje srce, da je na dan sv. Jožefa iz Ricmanj vračajoč se kričal: vida cikorja... per i sciavi! Ker so ga ovdaj bivojši silšali razkačilo je to vrle mladeniče tako, da so 22. marcija prepevali mimo njega gredoci:

Tržaški smo fantje,
Slovenci smo mi,
Naj gredo ven cikorjaši,
Iz naše vasi.

Ker ga je to petje razkačilo, planol je iz postelje on in njegov lastni sin, in tekla sta za gredočimi, da jih bitočeta. Poznata vsi tega tička, popred bitočega v Rocoli in zdaj pri sv. M. M. spodnjem.

Iz Dornberga, 24. marcija. — (Izv. dop.) — Po vsem katoliškem svetu vlada zdaj svi svetli pōst; le pri nas, tako se mi zdi, da se uganjajo burke še ne pozabljena pusta. Imeli smo te dni nove občinske volitve, pa to vam je bila prava pustna komedija; ako je človek vse to od strani opazoval, moral se je res za trebuh prijeti, ter vsikričnati: Bog daj norcem pameti! Nu, zdaj imamo mnogo novih starešin, a vendar večina je starih. Da je večina starih starešin na občinskem krmitu ostala, spekel je ta greh v ono duše nekega »Dr. Konfusa« iz Gorice; kajti brž ko je izvedel izid volitve, prišel je k nam, ter si v Prvačini najel dva Balaamova prijatelja, nastopnika onega, katerega ni na nikakoršen način mogel Noe v barko spraviti, da sta ga pripeljala k našemu županu, ki je prav debelo gledal ta pustni »korso«.

Ker pa dr. Konfus ni mogel tako nič opraviti, radi tega, da je bil vpregel premoči, hiti v enej snapi na bližnji Sakid, kder vdbi še enega uhača, tako tudi enega pri Rojdih in zdaj s potovjeno močjo se zopet ponosno pripelje pred županovo hišo, kamor se eden iz Dornberga »frazviliga v scapa vpreže. da pomaga po stopnicah v županstvo pisarnico, kamor podstavi dr. Konfus pod županstveni voz nemško coklo, rekoč: »Halt! nič več dalje, dve vozni kolese ste piškavi, treba ju pregledati in popraviti. Tako voz je še tle h gorškemu kolarju, in mogoče je zdaj tudi k tržaškemu, mi pa moramo potrpežljivo čakati, da se nam popravljen domov vrne.«

Velikonočni ponedeljek lode v Prvačini velika veselja na čast našemu pisniku S. Gregorčiču; delajo se uže zdaj veliko priprave. P.

Iz Brkinov dne 22. marcija. Večkrat se je uže pisalo v vašem cenjenem listu o tem, kako pomagati brkinskemu kmetovalcu, da se reši kolikor toliko iz vsakdanjih nadlog, katere ga tarejo, ker si ne ve pomagati do blagostanja. Glavnidobričnosni gospodarski predmeti v Brkinah so: 1. živinoreja, 2. poljedelstvo, 3. sadjarstvo in vinarstvo. Naj se mi za zadaj dovolj pisati le o vinarstvu in sadjarstvu in onih, kateri se hvalovredno prizadevajo našemu Brkinu kazati nepredek o vinarstvu in sadjarstvu, v prvi vrsti je gosp. Leopold Dekleva, župan Košanski, on je na stotine vrst trt in sadja zasadil na svojem posestvu po vzgledu kmetiške vinarne in sadjarne škole, ter s tem daje našemu kmetu lep vzgled. Tako dela tudi g. Jože Ambrožič na Brki, in mnogo s prizadeva učitelj g. Matja Rant na Premu, on je ondodnim kmetovalcem venko vrst ovočjevala sadja pribavil ter dan za dnevom kmetovalce podučuje, kako je treba z sadjem ravnati, da se dobro sponaša. Bog nam daj v naše Brkine mnogo takovih kmetovalcev vzglednih učiteljev, ker bi naš Brkin, če se vzvedlo po teh naukih in na tak način si opomogel v nekoliko letih.

Tudi je še mnogo družih hvale vrednih dobrotnikov v Brkinah, o katerih ne bojem danes tukaj pisal, le opominjam s tem, naj vsak razumniš mož z vsokrbjo in marljivostjo do kmetovalca kaže poti do blagostanja, do boljših prihodnosti. Brkinski kraj je hribovit, pa jako ugoden navedenim pridelikom, le škoda za nas, da smo v tri kmetovine razdeljeni, zato se deželni gospodarji toliko manj ozirajo na naš kraj in Brkin ima menda najslabše ceste na Slovenskem. Rodoljubi v Brkinah, stopite v dogovor ter si oslujite kmetiško društvo v tem ali onem kraju za ves brkinski kraj, saj vidite, kako Brkina na vse mogoče načine tarejo nadloge, da se ubogi ne more ganoti, ampak vedno propada. Huda mora je tukaj ta, da plačuje previsoke obresti, in kadar mu je zato in ono denarjev potreba, slekel bi tudi svojo Adamovo sukno, da le na posodo dobi. Predljudski Brezovski Tabor nam je občelj Podgrajsko ljudsko pogošilnico. A Bog si vedi, kako je ta prekorištna misel zaspala, mislim vendar, da ni zaspala v srcih onih rodoljubov, le vsanemarjetje, in na delo, da pomagata z ustanovitvijo i slabemu stanju ubozeza Brkina. Brkin.

Domače in razne vesti.

† Aleksander Dr. Cronnest, c. kr. notar v Trstu, umri je v petek zjutraj ob 10. uri. Pogreb bode danes o 4. uri popoldne pri Sv. Ivanu. A Cronnest je našim okoličanom dobro znan kot značajen odvetnik; bil je tudi slovenskega jezika zmožen. Labka mu zemlja!

Razpisana je služba poštnege odpravnika v Dekanih. Kavcije je vložiti 200 fr. proti letni plači 390 fr. Prošnje v 14 dneh na c. k. pošti in telegrafni vodstvo v Trstu.

Letni račun delal. podpor. društva za leto 1884. Preverja dohodov in stroškov od 1. januarja 1884. do 31. decembra 1884. Dohodki moškega oddelka znašajo fr. 1964170, troški pa for. 1444194. tedijski prenos gotovine 31. decembra 1884. je 516976; premoženje moškega oddelka je fr. 4189189. — Dohodki ženskega oddelka znašajo for. 242429, troški for. 134596, prenos gotovine koncem leta 1884. znaša for. 107833; premoženje ženskega oddelka je fr. 165891. Iz proračuna za leto 1885. obeh oddelkov pa je razvidno, da se utegne društveno premoženje v letošnjem letu namnožiti uže na 1. 1834370, in tega se je tudi nadeti, ako le ne bode posebnih nesreč, katerih nas Bog varuj!

Tržaške novice:

Zadela je kaplja v četrtek popolnne okolu 2. urs 30 letnega Santo Sardoč prodajala oglja v ulici del Volto št. 1. Ostal je koj na mestu mrtev.

Vreme. V sredo in četrtek smo imeli jako slabo vreme. V sredo v jutro je bilo okolo Trsta videti sneg, popoldne je pričel dež, vmes pa je brila ostra mrzla burja. Po notranjih deželah imajo na kopulce snega. Zanjelij delcih lazi na Dunaja in Italije so imeli večurne zamude. Sušec vselej zvije in tudi letos ni hotel izostati. V petek in danes imamo pa najkrasnejša spomladanska dneva.

Ogenj je nastal v skladnici olja od P. Ventura i drug. ulica Lazzaretto št. 21. Unel se je cel kup curj in odpadkov. K sreči je zapazil nek mimogredoč, da se kad in je opozoril ognjgasce. Ti so prišli z dveh krajev in pogasilili ogenj ter preprečili večjo nevarnost.

Splašili so se konji g. F. L. v ponedeljek na večer okolu pol 9. Zadrželi so ter drli proti rudačemu mostu. Tam se je zapel en konj v mostne držje, da so morali konopce porezati. Konj se je, zvrno v morje in imeli so dosti opravila, da so ga izvlekli.

Policijsko. 29. letni težak A. F. iz Trsta je v četrtek popolnne pritihotapil v kajito kapitana ladje »S. Roka«, da bi kaj ukrad. Ali potepuha so zasačili in ga pripriili.

Prve prihodnje porodne sodbe se prično v Trstu 11., v Gorici 12. in v Rovinji 13. maja. Za načelnika teh sodb je bil imenovan načelnik tukajšnjega deželnega soda gosp. A. Moseitig, za njegova namestnika deželnega soda svetovalca gg. dr. O. Danelon in D. Sciolis; v Gorici bode vodil s dbe tamošnjega okrožnega soda načelnik gosp. P. Šušica i nadomeščavala bosta njega deželnega soda svetovalca gg. F. Plezenti Gironcoli in I. Gorjup, in za okrožni sod v Rovinji je bil dolocen za načelnika tamošnjega okrožnega soda načelnik, g. Fr. Lindermann in za njegova namestnika deželnega soda svetovalca gg. dr. P. Davanzo in K. Colcuc.

Gregorčičev večer. Prvaški rodoljubi dogovorno z goriškimi, so sklenili prirediti slavnemu našemu pesniku Sim. Gregorčiču na čast veliko besedo s slavnostnim banketom na velikonočni ponedeljek. Sodelovali bodo goriški diletantje. Zanimitv program prihodnjemu prihodnjemu.

Protiv izseljevanju v Ameriko pričele so vse oblasti ostreje postopati.

Do sedaj se je izselilo v Ameriko toliko ljudi, da vsi američanski listi ljudi svarijo, naj se nikar ne izseljujejo. Naveli so toliko izsedov, da morajo izseljenci veliko lakoto trpeti in da ju vlada sama več podpirati ne more. Naše oblasti so izdale oster ukaz, da mora vsak dokazati dovolj premoženja, predno se izseli. Našim ljudem jako gorko priporočimo, da dobro premislijo, predno se odločijo, na ostavijo svojo domovino. Boije je ostati doma, dragi bratje, in tu malo potrpiti, nego pa v tujem svetu od gladi umirati.

Vabilo k besedi, katero napravi »čitalnica Postojnska.« v svojej dvorani v nedeljo dné 29. marcija 1885. Izra: »Ona me ljubi.« 2. A Huber. »Z veseljem in ljubeznijo.« svira na citre. 3. S Gregorčič: »Domovini.« deklamacija z spremlevanjem na citre. 4. Fr. Suppé: Overtura k opereti »pesnik in kmet.« za gosli in glasovir. 5. Blumlacher: »Irene« od Abta, za citre in citre na lok. 6. Tombola. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za ude 30 kr., z družino 50 kr., za neude 50 kr., z družino 70 kr. K obilnej udeležbi vabi najljubneje Odbor.

Nesreče. V Kaiserslanternu je 18. t. m. jamska sapa v rudnikih usmrtila 217 rudarjev, le 17 so jih oteli. Uhoge vdove, uboge sirote! Da ni pomoči zoper to grozno sovražno — jamsko sapo!

Karavane s zlatom. 24. februarja je dospela v Petersburg karavana, ki je prinesla iz zlatih rudnikov iz Irkučka v Sibiriji 346 pudov (556743 kilogramov) suhega zlata v vrednosti 7 milijonov rubljev. Vse to zlato se je oddalo kovnovi v Peter-Pavlovej trjavji, in se iz njega izkujejo poluperiljali po 5 rubljev in 16 kopek, in cektini po tri rublje. Zanimitv je, kako se to zlato pavaruje in voz. Najprej se zlato palčiče razne velikosti polože v zaboje, katerih vsak vaga 25 pudov in ti se s žebliji zabijō. Potem se ti zaboji vlože v večje zaboje in ti se po dolgoti in širokosti z močnimi železnimi obroči obijō. Nato se zaboji nalože na vozove in vanje pritrdé s železnimi palicami in verigami. Za spremstvo karavan določijo vsihodnje-sibirski vojaški poveljniki najzanesljivše častnike in vojake izmej sibirskih kovških polkov. Omenjeno karavano je spremljal štabni kapitan Krmal ter je bil pri karavanen nespretno podnevi in ponoči. Popotovanje karavane iz Irkučka v Petersburg je trajala 40 dni. Ta karavana je četrta iz leta 1884. Prva prihodnja karavana (vsako leto pridejo štiri do šest tacih karavan v Petersburg) pričakuje se v dveh tednih. Ta karavana pripelje 700 pudov zlata v vrednosti 14 milijonov rubljev; ona je vlastina carskega dvora, ker je zlato iz dvornih sibirskih rudnikov.

Književnost.

V »deželnej učiteljske konferenciji in razstavi učil v Gorici« smo videli tudi monografijo: La provincia di Gorizia sestavljeno od g. Jakoba Pokar, učitelja v S. Lorenzo di Mossa, blizu Gradiške. Ne moremo je oceniti, ker rokopis nismo prečitali, delece pa lahko pohvalimo in našemu občinstvu priporočimo le tedaj, ako je v nam nenaspomtnem duhu pisano. Ono je sestavljeno po mnogih virih raznih laških in družin pisateljev ter govori o poknežnej grofiji Goriške in Gradičanske iz zemljepisnega, zgodovinskega in legendskega stališča. Vzlasti moramo pohvaliti skrb pisatelja do nabiranja in zapisovanja raznih legend, ki so tu pa tam mej narodom rastresene; tudi omenja na kratko znamenitnejše stvari in ostanke v raznih krajih.

Kakor smo omenili, naslanja se gosp. pisatelj na razne razprave drugih učenjakov, je li tudi kaj na naše ozir jemlje, tega ne vemo, upamo pa, da šje kaj popravi in dostavi predno se knjiga izda. Vzlasti bi mu svetovali, naj bi se tudi na izvrstne razprave našega S. Rutarja: »Domoznanstvo poknežene grofije Goriške in Gradičanske«, »Zgodovino Tolminske« in druge (največ v »Ljubljani. Zvonu« in družih primorskih listih objavljene) oziral. Resnica je vsakemu ljuba in vreden je obilne podpore pisatelj, ki se trudi svojo domovino dostojno in z resničnostjo opisati in ne strankarino, kakor se žalibog le premnogokrat godi.

Ker g. pisatelj (kakor menimo) slovenskega ne umaj, naj bi o tem ali onem za svet popažal kajega tega jezika večnega, kateri mu gotovo blagovoljno ustreže. Z veseljem torej pričakujemo to popularno pisano delce in ako je g. pisatelj res nepristransk, gorko preporečamo njegov spis Slovincem, katerim je znanje domače zgodovine na sicu. Želeli bi, da se 500 naročnikov nabere, da more gosp. pisatelj svoje delo spraviti na svetlo.

Kakor nam g. pisatelj, po begar želja to pišemo, poroča, obsezala bode knjiga 250 in več strani ter izide prihodnjega avgusta. V kratkem izide vabilo na naročbo. Omenimo naj še, da je bilo v gor omenjenej razstavi temu delu, kateremu je g. pisatelj skoraj desetletni trud žtoval, prisojeno »posebno priznanje.« L.

Tržno poročilo.

Kava — kupčija nekoliko boljše sicer po nizkih cenah. Prodalo se je te dni 1500 vreč kave Rio po f. 43 do 59, 1500 Santos po f. 46.50 do 58.

Sladkor. — Tendenca je jako trdna, cene so se nekoliko povišale. Prodalo se je te dni do 6000 vreč po f. 19.25 do 22.

Sadja. Pomeranče, cena se je znižal limoni po f. 1.50 do 5.50, mandlji f. 76 do 78.80 rožiči f. 6 do 8.50, fige v vencih f. 15 do 16, — opaša f. 10 do 15, — cvel navadne f. 10 do 14, Eleme f. 18 do 32 Sultanina f. 17 do 21.

Olja — namizno fino in najkrajše f. 75 do 90, jedilno f. 43 do 44.

Petrolje — jako slaba kupčija, ce je denes f. 9.15 do 9.30.

Riž — italijanski f. 17.50 do f. 20.5 birmanski f. 13. do 15.5

Špek — domači se prodaja po f. 4 do 49.

Mast — ameriška f. 50, peštansk prosta carine f. 58, dunajska f. 54, ital janska f. 46 do 48.

Domači pridelki — fižol rudeči f. 1. bell f. 10.50, bohinec f. 11, koks f. 12.50 mešan f. 7.50 do 9. — Maslo — najbolj blago se prodaja po f. 84 do 88, štajerski f. 76 — 77.

Žito — slabo obratano in malo dop ljanu upati je boljše.

Lec — še precej iskan, cene trdne.

Seno — dobro konjsko in volovsko 1.20 do 1.50.

Borsno poročilo.

Borsa jako omahljiva; te dni je prevladala mlahovost in vendar sokurziskor vseh papirjev ostali trdni.

Dunajska Borna
dne 27. marta.

Enotni drž. dolg v bankovcih	82 gld 90 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	83 „ 15 „
Zlata renta	108 „ — „
5% avst. renta	98 „ 25 „
Delnice narodne banke	866 „ — „
Kreditne delnice	298 „ 20 „
London 10 lir sterlin	124 „ 35 „
Napoleon	9 „ 80-50
C. kr. cekini	5 „ 81 „
100 državnih mark	60 „ 95 „

Poslano.

V št. 16. t. l. lista „Edinosti“ je bilo čitati v policijskem oddelku, da je nek Josip S. trgovec sadja ukrad nekemu oglarju v starem mestu samotež voziček ter ga prodal za 3 fr. 50 kr. Franca T. pin, doma iz Steverjana, ki pride večkrat v Trst, pa je raznesla po vasi Steverjanu, da sem jaz isti, ki je voz ukrad. Ker me ljudstvo tam kaj dobro pozna, zato sem primoran tu javno izreči, da je ta stvar izmišljena in da gori imenovano osebo, ki je to vest raznesla, pri sodnji poščem, da bode morala preklicati grdo osnovo laž.

Josip Sirk
v Trtu Androna Cusion 5.

* Za takove članke je uredništvo teško odgovorno, kolikor mu dotični zakon velava. Uredn.

S tožnim srecem oznanjamo prežalostno vest, da je usmiljeni in vsemogoči Bog preljubljenega

Bogdana Jereba

po kratkej a mučnej bolezni v petem meseci njegova žnja k sebi poklical, danes zjutraj ob 6. uri.

Telesce podregega umrlega bode prenešeno v nedeljo ob 4 uri popoldne iz Goldschmidtove hiše št. 324, II. nadstr. v župno cerkvo novega svetlega Antona in od tod ksv. Ani.

V Trstu dne 23. marta 1885.
Valentin in Ursula Kenda, praotel.
Gr. Jereb, c. k. teleg. uradnik, oče.
Marija roj. Kenda, mati.

Javna trgovska agencija

(Pubblica Agenzia Commerciale)
Corso v Trstu št. 22.
ZANIMIVO ZA VSE
Posebna potreba za male naročbe. Posilja se na vse kraje na drobno družinam in gostilnicam: Razno sočivje, kavo, mironje, pomeranče, limone, sadja, cvetlice, rokodelsko orodje, pohištvo, dišavine, modno blago itd., vse po originalnih cenah proti mali proviziji, carine prosto.

Prezame razpošiljatev in vročitev tiskovin, okrožnic, cenikov, za katere koli dežela in stanove, 5-10

Oddetek za izvešja. Poudri izvješja o dimačih in inostranih trgovcih, kakor tudi trgovska in obrtniška poročila.

Oddetek za nastavljanje v službe. Priskrbi nastavljanje in uradnike za vse trg. stroke; za tovarne in za visoko gospodo.

LEKARNA RAVASINI
Piazza della Stazione
V TRSTU.

Prporočila te le posebnosti:

Katramova voda posebno dober lek proti sataru, ker raztaplja lez. iz toplo vgi; soka pro i premljenju, kataru kašlju in bolezni v grlu.

Hlebčki Ravasini naravno limonre barve, ki vonja prav malo poribi, pristno, brez vsake slabega okusa. Najboljši lek proti jet. i, trganju, izpohom, slabo. ti itd.

Ribje olje mešano z jodom in železno. o, lek po ceal in gotov, priporočljivo družinam, atere imajo otroke z dvojnimi vdi in ne morejo shoditi.

Ribje olje lek proti zobobolu, edini pripomoček, ka- ri precej ostavi bolečine gnjilju zob.

Adontina Ravasini lek proti zobobolu, edini pripomoček, ka- ri precej ostavi bolečine gnjilju zob.

Eliksir in zobočistni prah za čiščenje in dobro vzdrževanje zobovja in dobre vonjave v latic.

Dišeča glicerina proti pokanju kože, priporočljiva za s mo. Prašati vedno po teh posebnosti na ime MARKA RAVASINI, lekarna „Alta Giustitia“, Piazza della Stazione. Zaloga mineralnih vod, posebnosti domače in inostranske, kemični izdelki in m roduje, izdelki iz elastične gume, rancosniško orodje, dišave mlo in drugi izdelki lekarna itd.

Vsaka naročba se precej izvrši.

Medjunarodna linija

TRSTA VZI NOVI-JORK

IZ TRSTA V NOVI-JORK naravnost.
Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vspremajajo blago in popotnike po najnižjih cenah in najboljše postrežbo. 1-6

V NOVI-JORK. Odhod iz TRSTA.
Parnik „Teutonia“ v 15. dan aprila.
Popotniki naj se obrnejo na
J. Terkuile,
generalnega pasažnega agenta.
Via dell'Arseuale 13, Teatro Comunale
v TRSTU.
Kajuta za potnike 200 gld Vmesni krov 60 gld.
Zaradi vožnje blaga obrne naj se na
Emiliano d' Ant. Poglajen,
generalnega agenta.

1884.
razstava v Kalkuti
(diploma s kolajno).
VLAHOV
lek odobren po c. kr. vladi, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od zjedrujenih držav Ameriških.
Dosežni uspeh: vsakršna nerazpoložnost, neprevajljivost kolike, gijaste, krvavice, (hemoroid), povračljive mrzlice, vodenica pranita, leost. slabost, čiščenje krvi. Čisti polagoma in okrepuje zdravje. — Z vsako staklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.
Pozor proti ponarejenju! Da bi dobivanje leka olajšal zalaga ž njim izdelovatelj vse kavane, mironje, sladčarije in likerije v glavnih mestih po celem svetu 37-48
Tvorilca: Romano Vlahov v Šibeniku. Glavna zaloga v Trstu ulica S. Lazzaro št. 1

1884.
razstava v Kalkuti
(diploma s kolajno).
VLAHOV
lek odobren po c. kr. vladi, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od zjedrujenih držav Ameriških.
Dosežni uspeh: vsakršna nerazpoložnost, neprevajljivost kolike, gijaste, krvavice, (hemoroid), povračljive mrzlice, vodenica pranita, leost. slabost, čiščenje krvi. Čisti polagoma in okrepuje zdravje. — Z vsako staklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.
Pozor proti ponarejenju! Da bi dobivanje leka olajšal zalaga ž njim izdelovatelj vse kavane, mironje, sladčarije in likerije v glavnih mestih po celem svetu 37-48
Tvorilca: Romano Vlahov v Šibeniku. Glavna zaloga v Trstu ulica S. Lazzaro št. 1

Agencija za posredovanje
u službah i kod stanovanja
E. GEROMINI-JA
priskrbuje službe svake vrste u Avstriji i mozemstvu. Kupuje i prodava kuče, po najugodnijim pogodbami.
Piazza Ponteroso br. 2. I. kat.

Piccoli-jeva
želodečna esenca
lekarne Piccoli-ja „pri angelu“ na Dunajski cesti v Ljubljani ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval
bolezni v želodecu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemorojide, zlatenico, migrene, itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.
Steklenica 10 kr. Kdor je vzame več, dobi primeren odpust.
Blagorodni gospod Piccoli v Ljubljani. Vaša želodečna esenca je jedino zdravilo, ki mi pomaga pri moji bolezni v želodecu. Vsakikrat kadar jo rabim, čutim olajšanje in zboljšanje.
Jozip Sordat, župnik, Kamrje, pošta Črniče.
Tukaj velja izrek: „Čast zaslužku.“ Vaša želodečna esenca, katero smo jaz in mnogo drugih bolnikov rabili v bolezni, je prav čudovite moči, posebno pri želodečnih boleznih.
A. Lupetina, župnik, Kršan na Primorskem
Podpisani potrjuje, da ima želodečna esenca ljubljanskega lekarničarja Piccoli-ja hitre in prečudne zdravilne moči. Ž njo ozdravilo je mnogo ljudi moje in sosedne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni, ki me prosi za jedno steklenico želodečne esence, kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.
A. Wlassich, župnik-kan. Plominj, Primorako.
Antirheumens najboljše zdravilo proti prehlajenju, kostobolju, hromoti delavnih čutil, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zob-h. Steklenica 40 kr.
Pastilje santonilne; (kolesci zoper gliste) izkušeno zdravilo zoper gliste škatljica 10 kr. 100 koščekov 60 kr. 1000 koščekov 5 gld.
Salicilne pastilje proti prehlajenju najboljši pripomoček proti davici (difterit), plućnim, prsim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost. Škatljica 20 kr.
Želiščni preni sirup. Ta iz zdravilnih zelišč izdelani sirup se rabi z najboljšim uspehom proti vsem prsim in pljučnim boleznim, zasliženju, kašlju, hripavosti, dušljivemu kašlju itd. Odraščeni naj vzamejo 3 do 4 žlice vsaki dan, otroci ša toliko žlice. Steklenica 36 kr.
Tu navedena. Kakor vsa druga zdravila se zmiraj frišna dobe v lekarni

G. Piccoli-ja
»pri angelu«
LJUBLJANA, Dunajska cesta.
Naročila izvršujejo se a prvo pošto proti povzetju zneska.
Zaloga v Trstu so v lekarnah pl. Leutenburg Foraboschi, Prandini, Ravasini in Zanetti ter v vseh boljnih lekarnah iste in Primorske. 21-30

Der beste Motor
Friedrich & Jaffe
Fabrik-Wien, III. Hauptstr. 109.

Čudo v industriji.
Le 4 for. 50 nvd izvrtna brnska in rajhenberška volnena roba za popolno

OBLEKO GOSPODOM
v spomladnem in letnem času.
Robe je za sukno, telovnik in hlače popolnoma zadosti tudi za največega gospoda. Te obleke so v najnovejših in najlepših modernih barvah postavimo: sive, rujave, modre, drapirane, črne, melirane, križaste, karirane in naškropljene. Vsaka obleka stane samo 4 fr. 50 kr.
Denar takoj vrnem, ako se roba ne dopade. Uzori se ne morejo pošiljati. Naročila iz dežele se po poštnem povzetju izvršijo.
Pri vsen. tem je pa še za prodati okolo 2000 komadov 5 vatlov dolgih in 2 1/2 vatla širokih najkrajših pravih potnih plajdov po fr. 3-50.
Naslov: Exportwaarenhaus „zur Austria“, Dunaj, Oberdöbling, Mariengasse št. 31-E (v lastnej hiši).

Komoditeta in ekonomija
zadnja novost.
Pečati z avtomatičnim aparatom so dobro rabljivi zaradi natančnosti in hitrosti, s katero se more tiskati ž njimi in zaradi trajnosti, ali vendar še preveč stanejo. Pečati za roko so bolj ekonomični, ali trebajo preveč postranskih priprav.
Elegantni avtomatični pečat „Merkur“ kakor je tukaj naslikan pa ima vse prednosti avtomatičnih pečatov, a zaradi preste konstrukcije in lahkote stane le fr. 3.50.
Novi pečat MERKUR z avtomatičnem barvilom dobi se le v 64-20
odlikovanem grafičnem zavodu
H. FREISINGER-JA
Lloydova palača ulica „Mercato vecchio“ 4
V TRSTU.

LASTNO BARVILLO
PEČAT „MERKUR“

Čujte in strmite!
12.500 komadov ženskih
VELIKIH RUT,
popolnoma, tudi za največje ženske v vseh modernih barvah, sive, rujave, črne, rdeče, modre, bele, škotske, turške itd. je na razpolaganje radi preselitve. Komad po 1 fr. po poštnem povzetju. Dobi se to pri agenturi za rute
„zur Austria“
DUNAJ, Oberdöbling Mariengasse št. 31-E

Čudovite kapljice
Sv. Antona Padovanskega.
To priprasto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodčne bolezni. Prav izvrstno vstrazuje zoper hemorojide, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper scropok ter čisti pokvarjeno kri. One ne pregnajajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo. (53)
Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbo in pošiljatev pa edino v lekarni Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni E. Zanetti i G. B. Rovis, G. B. Faraboschi in M. Ravasini. Ena steklenica stane 30 novcev. Varovati se je pokvarjenih posmetkov, skaterimi se zavolj želje po dobičku tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

Brez te varstvene snamke, postavno zavarovane, ima se to zdravilo sinatrati kot ponarejeno.
(Varst. snamka)

Cvet zoper trganje
po dr. Maliču,
je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žirch, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zatevta naj se samo cvetu zoper trganje po dr. Maliču s sraven stoječim znamenjem; 1 stakl 50 kr.

Planinski želiščni sirup kranjski,
izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prane in pljučne bolezni; 1 stekl. 50 kr. Koristnejši, nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi. 11-20

Pomuhljevo (Dorsch) jetno olje,
najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožno izpustke in bezgavne otekline 1 stekl. 60 kr.

Anaterinska ustna voda,
najboljša za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradjivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Kričistilne kroglice, c. kr. priv.,
ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisočkrat sijano osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaznem želodecu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah 4 21 kr; jeden zavoj a 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvrše se tako v lekarni pri „samorogu“
Jul. pl. Trnkoczy-ja
na mestnem trgu v Ljubljani.